

ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੂਗਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਮਕਸਦ (1:3-14)

ਆਪਣੇ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਖ਼ਤ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਬਰਕਤਾਂ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤਾ (1:3-14)। ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਵਾਕ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬਰਕਤਾਂ ਗਿਣਾਈਆਂ (ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਅੰਕ) ਹਰ ਬਰਕਤ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦੇਣ ਲਈ ਦੱਸੀ ਗਈ (ਵੇਖੋ 1:6, 12, 14)। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਲਈ ਤਾਰੀਫ਼ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਖ਼ੁਦਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਖ਼ੁਦਾ ਬਾਪ, ਬੇਟਾ ਅਤੇ ਪਾਕ ਰੂਹ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਸੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।

ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਚੁਣੇ ਹੋਏ (1:3-4)

^੩ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਜਿਹ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸੁਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ। ‘ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਉਸ ਵਿਚ ਚੁਣ ਲਿਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈਏ।

ਆਇਤ 3. ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੌਲਸ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹਨ ਜੋ ਆਇਤ 14 ਤਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ‘ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ’ *eulogētos* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਵਾਸਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ।^੧ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼।’^੨ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਪੌਲਸ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਕਾਬਲ ਹੈ।^੩

ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ‘ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ’ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਅਟਪਟਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ‘ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ’ ਆਖਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ‘ਮੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ’ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਖਿਆ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 27:46; ਯੂਹੰਨਾ 20:17)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਇੱਥੇ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਰੁਤਬਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ: ‘ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ’ ਅਤੇ ‘ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿਤਾ।’ ਯਿਸੂ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ, ‘ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ’ ਜਾਂ ‘ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ’ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਖ਼ੁਦਾ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਨਿਰਾਲਾ ਹੈ। ਆਦਰਸ਼

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਦੁਆ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਕਰਨੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਦੁਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 6:9)।

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ (1:1-18) ਵਿਚ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਆਦਿ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। (ਉਹ ‘‘ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਹਮੋ ਸਾਹਮਣੇ’’⁴ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਸੰਗਤੀ ਸੀ।) ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੀ। (ਉਹ ਇਕ ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਪਰਮ ਈਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਖੁਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਇਲਾਹੀ ਗੁਣ ਸਨ।⁵) ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ‘‘ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ’’ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਉਂਦਿਆਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ (ਆਇਤ 6)। ‘‘ਸਰੂਪ’’ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਖੁਦਾ ਦਾ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ’’ ਦੇ ਅਰਥ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ *morphē* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ—ਆਪਣੇ ਡੂੰਘੇ ਵਜੂਦ ਵਿਚ, ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਹੈ।⁶ ‘‘ਹੋ ਕੇ’’ *huparchō* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਸੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸੀ।⁷ ਖੁਦਾਈ ਦਾ ਸਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਹ ਜਿਹੜਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਤੁੱਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਜਲਾਲ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖੁਦਾਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਮੇਲ ਬਣ ਗਿਆ।

ਯਿਸੂ ਖੁਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਖੁਦਾ ਕਿਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਖੁਦਾ ਹੈ? ‘‘ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ, ਖੁਦਾ ਉਸ ਦਾ ਖੁਦਾ ਹੈ।’’⁸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸਾਡਾ ਵੀ ਖੁਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਖੁਦਾ ਉਸ ਦਾ ‘‘ਪਿਤਾ’’ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ‘‘ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕੀਤਾ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 1:14)। ਯਿਸੂ ‘‘ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ’’ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾ ਸਾਡਾ ਵੀ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਗੋਦ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:5)। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਵਿਚਲਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਿਰਾਲਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਲੂਕਾ 1:35; ਰੋਮੀਆਂ 1:3-14)। ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਨੋਖਾ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਇਕਲੌਤਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 1:14, 18)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਲੇਖਕ ਜ਼ਬੂਰ 1:7 ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ‘‘ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦੁਆਇਆ ਹੈ’’ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:5)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਸੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13:33)। ਫਿਰ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਲੇਖਕ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦੇ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੇ ਤੱਖ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ।⁹

ਯਿਸੂ ਖੁਦਾ ਦਾ ‘‘ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ’’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:9) ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਤੋਂ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਸੇ ਦਾ ਵਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੀ, ਇਕ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਅਨੋਖੇ ਵਜੂਦ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਦ ਉਸਨੇ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,

“ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਛੋਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਅਜੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹਾਂ ... ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ” (ਯੂਹੰਨਾ 20: 17)। ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਨੇ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਪੁਕਾਰਿਆ, “ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ?” (ਮੱਤੀ 27: 46)। ਪਰ ਉਸਦੇ ਇਲਾਹੀ ਹੋਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਪਿਤਾ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਤੇਰੇ ਹੱਥੀਂ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ” (ਲੂਕਾ 23: 46)।

ਆਇਤ 3. ਖੁਦਾ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਨਾਲ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ “ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ” (ਜ਼ਬੂਰ 136: 25) ਅਤੇ “ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮੀਂਹ ਵਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ” (ਮੱਤੀ 5: 45)। ਪਰ ਸੁਰਗੀ ਬਰਕਤ [†] ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਰੂਹਾਨੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਗੋਦ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। (ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ “ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭ’ ਚਾਰਟ ਵੇਖੋ।)

ਸੁਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਰਕਤਾਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਹਨ, ਲਈ ਸ਼ਬਦ *epouranios* ਹੈ ਅਤੇ ਮੂਲ ਵਿਚ ਇਹ ‘ਹੈਵਨਲੀਜ਼’ ਜਾਂ ਸੁਰਗੀ ਹੀ ਹੈ (ਜਿਸ ਵਿਚ ‘ਥਾਵਾਂ’ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ)।¹⁰ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੰਜ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (1: 3, 20; 2: 6; 3: 10; 6: 12) ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ‘ਸੁਰਗੀ’ ਥਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬੈਠਾ ਹੈ (1: 20–22)। ‘ਸੁਰਗੀ’ ਉੱਥੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ (2: 6), ਜਿੱਥੇ ਕਲੀਸੀਆ ਖੁਦਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ (3: 10), ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹਾਂ (6: 12)। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ। ‘ਸੁਰਗੀ’ ਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਖੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ ਫ਼ਜ਼ਲ ਨਾਲ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 4. ਪਹਿਲੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤ ਜਿਹੜੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਚੁਣ ਲਿਆ। ‘ਚੁਣ ਲਿਆ’ ਸ਼ਬਦ *eklegomai* ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਚੁਣਨਾ, ਚੁਗਾਣਾ।’ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਰ ਥਾਂ ਮੱਧ ਸੁਰ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ‘ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ/ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੁਣੇ।’¹¹ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਚੁਣਨ ਵਾਲਾ ਖੁਦਾ ਹੈ; ਉਹੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖੁਦਾਈ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਤਰਜੀਹ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਲਾਹੀ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13: 17) ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਲਾਹੀ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਸੀ (ਲੂਕਾ 6: 13; ਯੂਹੰਨਾ 15: 16–19), ਉਦੋਂ ਹੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ (ਭਾਵ ਪੌਲਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਨਿਰਚਾਵਾਨ ਹਨ; 1: 1) ਚੁਣਿਆ। ਭਲਾ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇਹ ਚੋਣ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਚੁਣਨਾ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਕੌਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਥਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ। ਮਸੀਹਾ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇਸਾਓ ਦੀ ਥਾਂ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਸੀਹਾ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ। ਖ਼ਾਸ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖ਼ਾਸ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਗੁਣ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਖੁਦਾ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇਗਾ? ਪਰ ਅਬਦੀ ਨਜ਼ਾਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਲੈਣ ਜਾਂ ਉਹ ਨਾ ਸਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਖੁਦਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 2: 11); ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 11: 28; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22: 17)। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪਸੰਦ ਹਰ ਬੰਦੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਰ ਕੋਈ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 3)। ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ‘... ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਗੇਤਰੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਭਈ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਛਿੜਕਿਆ ਜਾਵੇ’ (1 ਪਤਰਸ 1: 1, 2)।

ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਮਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜੇ ਖੁਦਾ ਜਾਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਵੇ ਕਿ ਕੌਣ ਕੌਣ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੌਣ ਕੌਣ ਨਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਜਾਣਨ ਦੀ ਖੁਬੀ ਹੈ; ਪਰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੌਜ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਕਿ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਕੌਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਡੀ. ਐਲ. ਮੂਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਜੇ ਕੋਈ ਚਾਹੇ, ਉਹ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ।’¹²

ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਹ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ, ਛੁਡਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ‘ਨੀਂਹ’ ਲਈ ਸ਼ਬਦ *katabolē, kata* (‘ਹੇਠਾਂ’) ਅਤੇ *ballō* (ਸੁੱਟਣਾ) ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਸੁੱਟਣਾ ਜਾਂ ਲਿਟਾਉਣਾ।’¹³ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵਜੂਦ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ‘ਜਗਤ’ ਲਈ ਸ਼ਬਦ *kosmos* ਹੈ ਜੋ ‘ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਰਚਨਾ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ’ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।¹⁴ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਦ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ‘ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ’ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਰਚੀ ਗਈ ਤਰਤੀਬਬੱਧ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਾਕ ਯੂਨਾਨੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ’ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ।

ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਯੂਹੰਨਾ 17: 24) ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਲਹੂ ਵਹਾਉਣ ਲਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (1 ਪਤਰਸ 1: 18–20; ਵੇਖੋ KJV)। ਉਹ ‘ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ’ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 13: 35; 25: 34; ਲੂਕਾ 11: 50; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4: 3; 9: 26; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17: 8) ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਲੋਲਾ ਸੀ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13: 8)। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੀ।

“ਮਸੀਹ ਵਿਚ” ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭ

“ਮਸੀਹ ਵਿਚ”

“ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਾਹਰ”
(ਅਫਸੀਆਂ 2: 12, 13)

1. ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ
(2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5: 17)
2. ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ
(ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1: 14)
3. ਮੁਕਤੀ
(2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2: 10)
4. ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
(1 ਯੂਹੰਨਾ 5: 11)
5. ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤ
(ਅਫਸੀਆਂ 1: 3)

“ਮਸੀਹ
ਵਿਚ”

ਮੈਂ “ਮਸੀਹ ਵਿਚ”
ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ?

- ਗਲਾਤੀਆਂ 3: 27-
“ਮਸੀਹ ਵਿਚ”
ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ
- (ਰੋਮੀਆਂ 6: 3, 4)-
“ਮਸੀਹ ਵਿਚ”
ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ

ਇਹ ਚਾਰਟ ਓਵਨ ਡੀ. ਆਲਬ੍ਰਟ ਟੀਚਰ'ਜ਼ ਗਾਈਡ ਫਾਰ ਸਕੈਂਡਲ ਪਰਸਨਲ ਵਰਕ (ਡਿਲਾਈਟ, ਆਰਕੈਂਸਾ: ਗੋਸਪਲ ਲਾਈਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ 1993), 22 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈ ਕੇ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ।

ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਅਬਦੀ, ਨਾਤਬਦੀਲ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪੌਲਸ ਦੀ ਗੱਲ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਤਸੱਲੀ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਤੋਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਨ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਰਚਣਹਾਰੇ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੇਖੀ ਜਿਹੜਾ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 4. ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈਏ। ਆਇਤ 1 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ‘ਸੰਤ’ *hagiois (hagios)* ਤੋਂ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ‘ਪਵਿੱਤਰ’ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹਵਾਲਾ ‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ‘ਉਸ ਨੈਤਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ’ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।¹⁵ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ’ (1 ਪਤਰਸ 1:16)। ‘ਨਿਰਮਲ’ *amōmos* ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ ਦੇ, ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਮੀ ਦੇ ਹੋਣਾ, ਦਾਗ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਰਹਿਤ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਵਾਂਗ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:21)।’¹⁶

ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵ ਉਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:8)। ਮਸੀਹ ਸਾਡਾ ਸਿੱਧ ਨਮੂਨਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਮੂਨੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 2:21); ਪਰ ਸਭ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ ਬਣਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਲਹੂ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7-9)।

ਇਕ ਹੋਰ ਖ਼ਾਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਰਹਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ‘ਉਸ ਵਿਚ’ ਚੁਣ ਲਿਆ। ਤਾਂ ਜੋ ‘ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈਏ।’ ‘ਭਈ ਅਸੀਂ ਹੋਈਏ’ (*einai hēmas*) ‘ਮਕਸਦ’ ਜਾਂ ‘ਡਿਜ਼ਾਈਨ’ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।¹⁷ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਚੁਣ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਵੇਖ ਸਕੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਅਪਵਿੱਤਰ, ਅਧਰਮੀ ਅਤੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਅੱਗੇ ਸਲਾਹੀਏ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਾਪ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੱਟਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:20)। ਮੁਬਾਰਕਬਾਦੀਆਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ‘ਮਨ ਦੇ ਗਰੀਬ’ ਭਾਵ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 5:3)।

‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਸਾਡੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:30)। ਜਦ ਅਸੀਂ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ‘ਧਰਮ ਦੇ ਦਾਸ’ ਬਣ ਗਏ (ਰੋਮੀਆਂ 6:17, 18)। ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਲਿਬਾਸ ਪਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿਚ ਧੋ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 7:14; ਵੇਖੋ 19:8)। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਲਿਬਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ‘ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ’ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:27)। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਮੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀ।

‘ਉਹ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ’ ਵਾਕਅੰਸ਼ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ *katenōpion autou* ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ‘ਅੰਦਰ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਣਾ।’¹⁸ ਜਦ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖਲੋਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵੇਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲਤਾ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸਾਨੂੰ ‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਿਲੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ (1:4-6)

ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਉਸ ਵਿਚ ਚੁਣ ਲਿਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈਏ।¹⁹ ਉਹ ਨੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਲੇਖਾਲਕ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।²⁰ ਭਈ ਉਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜੀ ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਪਿਆਰੇ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੀ।

ਆਇਤ 4. ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਇਕਮੱਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ‘ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ’ ਆਇਤ 4 ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਆਇਤ 5 ਵਿਚ ‘ਉਹ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ’ ਨਾਲ। ਜੇ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ‘ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਲਈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲਤਾ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ।’¹⁹ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਸੀ।

ਆਰ. ਸੀ. ਐਚ. ਲੈਂਸਕੀ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ‘ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ’ ਆਇਤ 4 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਹੋਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।²⁰ ਪਰ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ’ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਸਬੰਧ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਵੇਖਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ‘ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ’ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਹਿਲੇ ਥਾਂ ਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਇਤ 4 ਵਿਚ ‘ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ’ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

ਆਇਤ 5. ਠਹਿਰਾਇਆ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *proorizō* ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਨੇ ਪਹਿਲ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲੇਖਾਲਕ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਨੂੰ (ਸੰਤ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਿਰਚਾਵਾਨ) ਠਹਿਰਾਇਆ। ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ *proorizō* ਪੌਲਸ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:29, 30; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:7; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:5, 11), ਅਤੇ ‘ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਲਈ ... ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ।’²¹ ‘ਲੇਖਾਲਕ ਪੁੱਤਰ’ ਉਹ ਹੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਿ ਨਿਰਚਾਵਾਨ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ (ਜਾਂ ਪੁੱਤਰ) ਹਨ ਬੇਸ਼ੱਕ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਲੇਖਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ

ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਹੀ ਵਰਤਿਆ। ਲੇਪਾਲਕ ਲਈ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *huiiothesia* ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਪੰਜ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰ ਖ਼ੁਦਾ ਨਾਲ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲਈ (ਰੋਮੀਆਂ 9:4); ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਨਿਹਚਾਵਾਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ (ਰੋਮੀਆਂ 8:15; ਗਲਾਤੀਆਂ 4:5; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:5); ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਜਦ ਪੁੱਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਹਿਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ (ਰੋਮੀਆਂ 8:23)।²²

ਲੇਪਾਲਕਪਨ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਮਾਮਲੇ ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੋਏ— ਮੂਸਾ (ਕੂਚ 2:10), ਗਨੂਬਥ (1 ਰਾਜਿਆਂ 11:20), ਅਤੇ ਅਸਤਰ (ਅਸਤਰ 2:7, 15)।²³ ਐਸ. ਟੀ. ਐਫ਼. ਸੇਲਮੰਡ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਨ ਹੈ, ‘‘ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਯਹੂਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ।’’²⁴ ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਗੋਦ ਲੈਣ ਜਾਂ ਲੇਪਾਲਕ ਦੀ ਗੱਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ।

ਰੋਮੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਇਕ ਕਾਰਵਾਹੀ ਲਈ ਉਪਾਅ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ *adoptio* ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜੋ ਜਨਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ *arrogatio* ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਮੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਜਨਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਅ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ਼ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਕਾਰਜ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਹੱਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਵਿਚ ਹੋਣ, ਜਨਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਮਿਲਦੇ ਸਨ।²⁵

ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਗੋਦ ਲਏ ਜਾਣ ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤਕ ਗੁਲਾਮ ਵਾਂਗ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਈ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।²⁶ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਤੋਂ ਵਾਕਫ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਖ਼ੁਦਾ ਨਾਲ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਪਾਲਕ ਜਾਂ ਲੈ ਕੇ ਪਾਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਪਸਰਗ ‘‘ਹੋਣ’’ *eis* ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ’’ ਹੈ,²⁷ ਜੋ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ‘‘ਸੰਤ ... ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਨਿਹਚਾਵਾਨ’’ ਲੋਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਬਣ ਗਏ।’ ਕੈਠਥ ਐਸ. ਬੁਏਸਟ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਂਉ *huiiothesia* ਸ਼ਬਦ *tithēmi* (‘‘ਰੱਖਣਾ’’) *huios* (‘‘ਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ’’) ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ (ਰੋਜ਼ਮਰਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ) ਅਤੇ ਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕਾਂ (ਦੀ ਮਿਰਾਸ ਦਿੰਦਿਆਂ) ਰੱਖਣਾ ਸੀ।²⁸

ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੇ ਵਾਧੂ ਰੋਸ਼ਨੀ

ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। (1) ਗਲਾਤੀਆਂ 4:4-7 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਗੋਦ ਲਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਦਾਸ ਸਨ (ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ)। ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਗੋਦ ਲਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ। “ਛੁਡਾਵੇ” *exagorazō* ਦਾ ਮਤਲਬ “ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰੀਦਣਾ” ਹੈ।²⁹ ਇਹ ਆਇਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਪਾਲਕ ਹੋਣਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਸਨ, ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 8:34; ਰੋਮੀਆਂ 6:17, 18; 1 ਪਤਰਸ 1:18, 19)। (2) ਰੋਮੀਆਂ 8:15 ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸਭਾਅ ਵਿਚ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸੰਗੀ ਵਾਰਸ ਹਨ। ਇਕ ਦਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਡਿਆਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। (3) ਰੋਮੀਆਂ 8:23 ਵਿਚ ਲੇਪਾਲਕਪੁਣੇ ਨੂੰ ਉਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਗੋਦ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਢਲਣ ਦੇ ਉੱਚ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:29)।

ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲੇਪਾਲਕਪੁਣਾ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਦੁਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਸਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਲਈ ਮਰ ਗਏ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 6:1-4) ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਦਾਸ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 6:17, 18)। ਸਾਨੂੰ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਅਧਿਕਾਰੀ” ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਅਤੇ ਬਰਕਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 8:17)।

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਲਗ ਸੰਤਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਕੰਮ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਇਆ। “ਦੇ ਰਾਹੀਂ” (*dia*) ਉਪਸਰਗ “ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ” ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।³⁰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੰਮ ਵਿਚੋਲੇ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ (ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 4:4-7)।

ਆਪਣੇ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲਈ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ ਆਪਣੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਬੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾ ਸਕੇ।³¹

“ਲਈ” *eis* ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਟੀਚਾ ਹੈ।³²

ਆਇਤ 5. ਇਹ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। NASB ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਛਪਾਈਆਂ ਵਿਚ “ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ” ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸੁੱਭ ਇੱਛਾ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(ਵੇਖੋ NKJV)। NEB ਵਿਚ ‘ਅਜਿਹੀ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਸੀ’ ਹੈ, ਜਦਕਿ NIV ਵਿਚ ‘ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ’ ਹੈ। LB ਵਿਚ ਇਸ ਵਾਕਅੰਸ਼ ‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਚਾਹਿਆ’ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਇਆ ਨਾਉਂ ਸ਼ਬਦ ‘ਇਰਾਦਾ’ (*eudokia*) ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ (ਮੱਤੀ 11:26; ਲੂਕਾ 2:14; 10:21), ਪੌਲਸ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਛੇ ਵਾਰ (ਰੋਮੀਆਂ 10:1; ਅਫਸੀਆਂ 1:5, 9; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:15; 2:13; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:11) ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।³³ ਮੇਰਵਿਨ ਆਰ. ਵਿਨਸੇਂਟ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ‘[ਲੂਕਾ 2:14 ਅਤੇ ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:15 ਵਾਂਗ], *ਇਆਲਤਾ* ਜਾਂ *ਦੋਸਤੀ* ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਸਖਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ *ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ* [ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 11:26 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 10:21] ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਪਰ ਹੋਰ ਅਰਥ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ *ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ* ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।’³⁴ (‘ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,’ ਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ 1:7, 9 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ।)

ਆਇਤ 6. ਭਈ ਉਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵਾਕਅੰਸ਼ ਆਪਣੇ ਉਸਤਤ ਦੇ ਗੀਤ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਕਹੀ ਗਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ (1:12, 14), ਪਰ ਇੱਥੇ ਜ਼ੋਰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉੱਤੇ ਹੈ। ‘ਭਈ’ (*eis*) ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਖੁਦਾ ਨੇ ‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਭਰੀ ਕਿਰਪਾ, ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਸ਼ਾਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਚਮਕ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸਤਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਨਾਤਨ ਮੰਜ਼ਾ ਖੁਦਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ‘ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੀ।’ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ‘ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ’ ਹੈ (NKJV)। ਖੁਦਾ ਕਿਰਪਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਡਾ ਖਰਿੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਖੀਰ ਤਕ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਕ ਉਸਤਤ ਕਰ ਸਕੀਏ।

ਉਸ ਪਿਆਰੇ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਇਤਾਂ 3 ਤੋਂ 5 ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ‘ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਮੱਤੀ 3:17; 17:5; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:13)। ਐਂਡ੍ਰਿਊ ਟੀ. ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਇਹ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ‘ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤਿ ਉੱਤਮ’ ਹੈ।³⁵ *ਮਸੀਹ ਵਿਚ* ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਪਾਪੀਆਂ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦਾ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਅੱਖਾਂ ਮਟਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਕਿਰਪਾ, ਦਯਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਤਾਂ ਭਰਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਖੁਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹੀ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਹਨ ਉਹ ਥਾਂ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਪੀਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦਯਾ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 3:23–26)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ ‘ਕੀਤੀ ਗਈ’ ਕਿਰਪਾ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਦੰਤ ਸੰਕੇਤਕ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ,³⁶ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਾਰ ਨਾਲ ਪਾਪੀਆਂ ਲਈ ਪਾਪ ਵਾਸਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੱਕੋ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਿਚ ਮੁਕੱਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:12)।

ਛੁਡਾਏ ਗਏ (1:7)

7ਜਿਹ ਦੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੌਲਸ ਦੱਸਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਭਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1:3-14 ਵਿਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਦੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ।

ਆਇਤ 7. ਪੌਲਸ ਨੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਤੀਸਰੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤ ਦੀ ਯਾਦ ਦੁਆਈ: ਜਿਹ ਦੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ‘‘ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਮੀਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਬੰਧ ਦੇ ਵਰਣਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੂਤਕਾਲ (ਬੀਤੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋਏ ਕੰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨਾ) ਦੀ ਥਾਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ (ਬੁਲਾਰੇ ਦੇ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਵੇਲੇ ਹੋ ਰਹੀ ਘਟਨਾ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।³⁷ ਜਿਸ ਬਰਕਤ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਉਹ ਬੀਤੇ ਵਿਚ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਲਾਭ ਮਿਲਣੇ ਸਨ। ਜੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ, ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਲਾਭ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ‘‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’’ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ‘‘ਉਸ ਵਿਚ’’ ਹੀ ‘‘ਸਾਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

‘‘ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਇਕ ਧਾਰਣਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਮਿਸਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁੱਟਣ ਨੂੰ ‘‘ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਜਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਆਖਦੀ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਵੇਖੋ, ਕੁਚ 6:6; 15:13; ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 7:8; 15:15)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲੈਂਦਿਆਂ ਪੌਲਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਹੋਵੇਗਾ। ‘‘ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਸ਼ਬਦ (*apolutrōsis*) ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣਾ।’’ ਮੂਲ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ‘‘ਕਿਸੇ ਗੁਲਾਮ ਜਾਂ ਮੰਦੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦਣ, ਭਾਵ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾ ਕੇ ‘ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ’ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।’’³⁸ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ‘‘ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਵਿਚ ਇਕ ਉਪ-ਪਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਵਿਚ ‘‘the redemption’’ ਭਾਵ ਉਹ ਛੁਟਕਾਰਾ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਇਤ ਨੂੰ ਲਿਖਦਿਆਂ ਪੌਲਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ‘‘ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ‘‘ਛੁਟਕਾਰਾ’’ ਅਤੇ ‘‘ਫਿਰੋਤੀ’’ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ‘‘ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ।

ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਲਏ ਹੋਏ ਹੋ’’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:20)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਰ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਨਿਸਤਾਰਾ ... ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਮੋਲਕ ਲਹੂ ਨਾਲ ਪਾਇਆ’’ (1 ਪਤਰਸ 1:18, 19)। ਛੁਟਕਾਰੇ ਜਾਂ ਨਿਸਤਾਰੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਉਂ ਦੇਣੀ ਪਈ? ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:11 ਵਿਚ ਇਕ ਡੂੰਘੀ ਗੱਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਰੀਰ ਦੀ ਜਿੰਦ ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿਚ ਹੈ ... ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜਿੰਦ ਦੇ ਕਾਰਣ ਲਹੂ ਹੈ’’ ਜਿਵੇਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦਾ ਰੋਪ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵੱਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਪਾਪੀਆਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਲ

ਪਾਪ ਲਈ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ‘‘ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ’’ ਵਿਚ ਉਪਸਰਗ *dia* ਹੈ ਜੋ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਉਹ ਮਾਧਿਅਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਈ ਗਈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ‘‘ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਮੌਤ ਹੈ’’ (ਰੋਮੀਆਂ 6:23); ਪਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾ ਦਿੱਤੀ।

ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ (1:7-8)

⁷ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਉਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਧਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ⁸ਜਿਸ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਚੋਖਾ ਦਿੱਤਾ।

ਆਇਤ 7. ‘‘ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਅਤੇ ‘‘ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ’’ (1:7) ਦੀ ਗੱਲ ਲਿਖਦਿਆਂ ਪੌਲਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਸਨ। ‘‘ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਫ਼ਰੌਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁੱਕਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ‘‘ਮਾਫ਼ੀ’’ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ‘‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’’ ਆਉਂਦੇ ਹਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)।

ਮਾਫ਼ੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਚੌਥੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਉਂ *aphesis* ਯੂਨਾਨੀ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ *aphiēmi* ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ‘‘ਭੇਜਣਾ।’’³⁹ ਸਾਨੂੰ ਬਲੀ ਦੇ ਉਸ ਬੱਕਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਸੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਾਪ ਲੱਦ ਕੇ ‘‘ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਭੇਜਣਾ’’ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 16:21)। ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦਾਉਦ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਜਿੰਨਾਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਲਹਿੰਦੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ, ਓਨੇ ਹੀ ਉਹਨੇ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧ ਸਾਥੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਹਨ’’ (ਜ਼ਬੂਰ 103:12)। ਮੀਕਾਹ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਤਹਿ ਵਿਚ ਸੁੱਟੇਂਗਾ’’ (ਮੀਕਾਹ 7:19)। ਖੁਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ, ‘‘ਮੈਂ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹੀ ਉਹ ਹਾਂ, ਜੋ ਤੇਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਮਿਤ ਮਿਟਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ’’ (ਯਸਾਯਾਹ 43:25)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਥਾਂ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਭਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਆਇਆ’’ (ਮੱਤੀ 20:28); ਅਤੇ ‘‘ਨੇਮ ਦਾ ਇਹ ਮੇਰਾ ਉਹ ਲਹੂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਵਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ’’ (ਮੱਤੀ 26:28)।

ਅਪਰਾਧਾਂ ਸ਼ਬਦ *paraptōma* ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਨੂੰ ‘‘ਇਖ਼ਲਾਕੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ’’ ‘‘ਚੁਕ’’ ਜਾਂ ‘‘ਇਕ ਪਾਸੇ ਡਿੱਗਣਾ’’ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।⁴⁰ ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰਦਾ ਹੈ। ‘‘ਪਾਪ’’ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਬਦ *hamartia* ਹੈ ‘‘ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ’’ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਦਤ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਾਪ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।⁴¹ ਜਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਹੈ। ਜਦ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਦੇ ਕੁਧਰਮ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਕਿਰਪਾ

ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਲਈ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 7. ਯੂਨਾਨੀ ਉਪਸਰਗ *kata* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਵੱਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ‘‘ਕਬਜ਼ੇ’’ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।⁴² ਖੁਦਾ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਧਨ (*ploutos*) ਭਾਵ ਉਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਧਨ ਜਾਂ ਬਹੁਤਾਇਤ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ⁴³ (ਵੇਖੋ 1:6)।

ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰੱਬੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਭਾਵ ਰੱਬੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੂੰ *ਕਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ*, ਨੂੰ ਹੀ ਪੌਲਸ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਸਤਤ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵਧਾ ਕੇ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਐਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਭਾਵ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਹੋਣ ਦੀ ਖੂਬੀ ਨਾਲ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਧਨ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਧਾਰਣਾ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਪੌਲਸ ਦੀ ਹੈ।⁴⁴

ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਧਨ ਲਈ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਹੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਰਾਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦਿੱਤੀ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 5:20 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਹੈ: ‘‘ਜਿੱਥੇ ਪਾਪ ਬਾਹਲਾ ਹੋਇਆ ਉੱਥੇ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤਿ ਵਧੀਕ ਹੋਈ।’’ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਂ ਫ਼ਜ਼ਲ ਬੇਇੱਤਿਹਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2:7)!

ਆਇਤ 8. ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਜਿਸ (*hos*) ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਸਾਨੂੰ ਚੋਖੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ‘‘ਚੋਖਾ’’ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ (*perisseuo*) ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ‘‘ਬਹੁਤਾਇਤ ਵਿਚ, ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਾ।’’ ਸਕਰਮਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤਣ ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਭਰਪੂਰ ਕਰਾਉਣਾ’’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।⁴⁵ ਪੌਲਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਂ ਫ਼ਜ਼ਲ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕੀਤੇ ਵੱਧਕੇ ਹੈ।

ਚਮਕਾਇਆ ਗਿਆ (1:8-10)

ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਆਪਣੇ ਉਸ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਵਿਚ ਧਾਰਿਆ ਸੀ।¹⁰ ਭਈ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾਈ ਦੀ ਜੁਗਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਅਤੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਨ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ।

ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪੰਜਵੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤਾਇਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (1:8)। ‘‘ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ’’ (1:8, 9)। ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 8, 9. ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਟੀਕਾਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਖੁਦਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਉਹ ਦਾਨ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਖੁਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਦੁਆ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਅਫਸੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਭਾਗ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣ ਤੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਦੇਣੀ ਸੀ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:9)। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

‘ਗਿਆਨ’ ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਉਂ (*sophia*) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਹੋਰ ਲੇਖਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ‘ਬੁੱਧ’ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਉਂ (*phronēsis*) ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਵਾਰ ਹੋਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 1: 17 ਵਿਚ, ਜੋ ਧਰਮੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ‘ਪਿਆਰ’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ)। ਅਫਲਾਤੂਨ, ਅਰਸਤੂ, ਫਿਲੋ ਅਤੇ ਸਿਸੇਰੋ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਸਰੋਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ‘ਗਿਆਨ’ ਵੱਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਵਧੇਰੇ ਆਮ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ‘ਬੁੱਧ’ ਗਿਆਨ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਨਤੀਜੇ ਜਾਂ ਅਮਲ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਗੋਣ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।⁴⁶ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚਲੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬੌਧਿਕ ਸਮਝ ਹੈ ਅਤੇ ‘ਬੁੱਧ’ ਸਾਡੀ ਰੋਜ਼ਮੱਰਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਹਾਰਕ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਧਾਰਮਿਕ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਖੁਦਾ ਦੇ ਬਹੁਤਾਇਤ ਦੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦਾਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ‘ਗਿਆਨ’ ਅਤੇ ‘ਬੁੱਧ’ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਉਹ ‘ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਭੇਤ’ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਦੱਸਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਸਮਝਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਬਲੀਅਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਇਤ 9. ਭੇਤ ਅਫਸੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਛੇ ਵਾਰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ (*mustērion*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਲਾਹੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਜਿਸ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਬਾਹ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਂ ਸਮਝ।⁴⁷ ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੰਜੀਲ ਲਈ ਹੈ (ਵੇਖੋ 6: 19), ਜੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਹੈ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2: 7-13 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਭੇਤ ਵਾਂਗ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਆਇਤ 7)। ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦ ਤਕ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (ਆਇਤਾਂ 8-10)। ਖੁਦਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ‘ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ’ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ (ਆਇਤ 10)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕਾਸ਼ਫ਼ਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ‘ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਸ ਗਿਆਨ ਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਤਮਾ ਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ... ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ’ (ਆਇਤ 13)।

ਯੁਗਾਂ ਤਕ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਕ ਭੇਤ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦ ਤਕ ਇਕ ਮੁਕਾਸ਼ਫ਼ੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਉਦੋਂ ਤਕ ਇਹ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜੋ ਹੁਣ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਖੁਦਾਈ ਯੋਜਨਾ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 16:25; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2: 7; ਅਫਸੀਆਂ

6:19; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:26; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:9, 16) ਨਾਲ ਕੁਝ ਖ਼ਾਸ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਗੈਰ ਕੌਮ ਲੋਕ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 11:25; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:3, 6)। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਵੇਲੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਉਸ ਵਕਤ ਜ਼ਿੰਦਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਦਲ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:51, 52)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚਕਾਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਲ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:32)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਭੇਤ ਦੱਸਿਆ। ‘ਇਰਾਦੇ’ ਸ਼ਬਦ *thelēma* (‘ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ’)⁴⁸ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਭਰੇ ਦਿਲ ਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 9. ਯੂਨਾਨੀ ਉਪਸਰਗ *kata* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚ ਪੰਜ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (1:5, 7, 9, 11 [ਦੇ ਵਾਰ]) ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ’ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁴⁹ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਉਸ ਦੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ (*eudokia* ਤੋਂ) ਨਾਲ ਸੀ।⁵⁰ ਜੋ ਕੁਝ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੰਤਾਂ ਲਈ ਬੇਹਤਰ ਤੋਂ ਬੇਹਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1:5)। ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਿਆ (*protithēmi*, ‘ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਾ,’ ‘ਤਹੱਈਆ ਕਰਨਾ’ ਸੀ⁵¹)। ਉਸ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ *en autōi* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ’ (NKJV) ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਬੇਹਤਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਤਕ ਮਸੀਹ ਦਾ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:9)।

ਆਇਤ 10. ਉਸ ਭਈ *eis* ਦਾ ਵਧੀਆ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਜੁਗਤ (*oikos*, ‘ਘਰ’) ਅਤੇ (*nomos* ‘ਨਿਯਮ’) ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਸ਼ਬਦ *oikonomia* ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਘਰ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ, ਘਰੇਲੂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ, ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਮਾਮਲੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਦੇਖਭਾਲ, ਨਿਗਰਾਨੀ, ਇੰਤਜ਼ਾਮ, ਪ੍ਰਬੰਧ, ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ, ਮੁਖ਼ਤਿਆਰਪੁਣਾ।’⁵² ਲਿੰਕਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ ਕਿ *oikonomia* ਦਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ‘ਵਰਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ’ ਸੀ।⁵³

ਇੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹੈ ਭਾਵ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਭੇਤ ਹੁਣ ਪਰਗਟ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। NASB ਵਿਚ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਲੇਖ ਦਾ ਸਰਲ ਸ਼ਬਦ ‘ਦਾ’ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਹੇਠਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿਚ ‘ਦਾ’ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ‘ਦਾ’ ਸਹੀ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ ਤੇ ‘ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਣਤਾਈ’ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਖ਼ੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਹੁਣ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁਕੇ ਭੇਤ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦੋਵੇਂ ਹੈ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:27 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਭੇਤ ਨੂੰ ‘ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਣਤਾਈ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ (*plērōma*, ‘ਪੂਰਣਤਾਈ’) ਅਤੇ (*kairos*, ‘ਸਮੇਂ

ਦਾ ਕਾਲ') ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।⁵⁴ ਇਸ ਵਾਕਅੰਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਦੇ ਮੁਕਾਸ਼ਫੇ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਭਾਵ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਗਲਾਤੀਆਂ 4:4 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜਾਂ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ।' ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਸ ਪੁਆਇੰਟ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੌਲਸ ਨੇ 'ਸਮੇਂ' ਲਈ *chronos* ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।⁵⁵ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ 'ਪੂਰਣਤਾਈ' ਤੋਂ ਭਾਵ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦ ਇਕ ਲੰਮਾ ਕਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।

'ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਣਤਾਈ' ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦ ਮਸੀਹਾ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਬੂਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਹ ਤੱਕੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਮਾਤਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਰਾਹ ਤੱਕੀ ਗਈ।⁵⁶

'ਸਮਿਆਂ' ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਹੀ ਕਾਲਾਂ ਭਾਵ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਲ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਲਈ ਖ਼ਾਸ ਦਾਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਗ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਪਰ ਇਹ ਦਾਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਤਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦ ਤਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਬਾਲਗ [ਗਲਾਤੀਆਂ 4:1-3] ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਡੀਕ ਦਾ ਇਕ ਕਾਲ ਨਿੱਕਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪੱਕਿਆ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੇ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਦਾਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਖੁਦਾ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਂ ਫ਼ਜ਼ਲ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਸਮਾਂ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ। ਜਦ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਕ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮੰਸਾ ਦੇ ਮੁਕਾਸ਼ਫੇ ਵਿਚ ਐਨੀ ਦੇਰ ਲਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।⁵⁷

ਇਸ 'ਪੂਰਣਤਾਈ' ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਤਕ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਯੁੱਗ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

ਆਇਤ 10. ਇਹ ਆਇਤ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ। ਭਈ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਤਿਰਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਦੇਣ ਲਈ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ 'ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਣਤਾਈ ਦੀ ਜੁਗਤ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇੱਕਠਾ' ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕਠਾ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਰਤੋਂ ਗਏ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *anakephalaioō* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ 13:9 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ 'ਜੋੜਨਾ,' 'ਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ,' 'ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕਠਾ ਕਰਨਾ' ਹੈ।⁵⁸ ਰੋਮੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਭ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ 'ਸਾਰ' ਦਸ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ 'ਸਭਨਾਂ

ਦਾ ਤਾਤਪ੍ਰਜ ਐਨੀ ਗੱਲ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਭਈ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿੰਨਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰ।' ਸਭਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਪਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸਾਰ ਮਸੀਹ ਹੈ।

ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇੱਥੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਮੱਧਸੁਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਫੇਰ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਾ,'⁵⁹ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਕ ਸੀ ਪਰ ਫੇਰ ਅੱਡ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਕ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਅੱਡ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਇਸ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਦੇ ਮੁਕਾਸ਼ਫੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲ ਗਿਆ? ਇੱਥੇ ਸੰਦਰਭ ਉਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰਾਂ ਲਈ ਕਹੀ। ਜੋ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਜਾਣਾ, ਗੋਦ ਲਿਆ ਜਾਣਾ, ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਦਾ ਮੁਕਾਸ਼ਫਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਅੱਡ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 59: 1, 2) ਪਰ ਹੁਣ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:20-22 ਵਿਚ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਵਾਲੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੁਰਗ ਦੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਬਦਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਅੱਡ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ। ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕੀਤਾ? ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਪਾਪੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੇਲ ਭਾਵ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਹੈ। ਆਖਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਹੂ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਜਾਂ ਸਿਰਜੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ ਵਹਾਇਆ ਸੀ।

ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਆਇਤ 10 ਵਿਚ 'ਮਸੀਹ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਉਪਪਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੈਲਮੰਡ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਇਤ 12 ਵਾਂਗ ਉਸ ਪਦ ਦਾ ਮਿਲਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਪਦ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।⁶⁰ ਹੈਨਰੀ ਅਲਫ਼ੋਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਉਪਪਦ ਨਾਲ 'ਮਸੀਹ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਉਪਪਦ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖ਼ਾਸ ਗੱਲ ਕਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।⁶¹ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਕਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਖ਼ਾਸ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਕਸਦ ਪਾਪੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ 'ਮਸੀਹ ਵਿਚ' ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਖੁਦਾਈ ਮਕਸਦ ਦਾ ਚਰਮ ਸੁਰਗ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਦੇ 'ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨਾ'⁶² ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੈ।

1:8-10 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਉਹ ਭੇਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਹੁਣ ਪਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਯੁੱਗ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਮਿਲਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸੰਤ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੰਜ਼ਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਬੀਤੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਭੇਤ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਹੁਣ ਖੁੱਲ੍ਹ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।

ਇਕ ਮੀਰਾਸ ਦਿੱਤੀ ਗਈ (1:10-12)

¹⁰ਭਈ ਸਮਿਆ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾਈ ਦੀ ਜੁਗਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਅਤੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਨ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ। ¹¹ਹਾਂ, ਉਸੇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਹ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਮੁਜ਼ਬ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਮਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਭੋ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾ ਕੇ ਅਧਕਾਰ ਬਣ ਗਏ।

¹²ਭਈ ਅਸੀਂ ਜਿਹਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਆਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਈਏ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਅਧਕਾਰ ਜਾਂ ਮੀਰਾਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਆਇਤਾਂ 10, 11. ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੰਜ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ‘ਅਧਕਾਰ ਬਣ ਗਏ।’ ਇਹ ਛੇਵੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤ ਹੈ। NASB ਵਿਚ ਆਇਤ 11 ਵਿਚ ‘ਅਧਕਾਰ’ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਕ ਵਿਚ KJV ਦੇ ਉਲਟ ਜਿੱਥੇ ਆਇਤ 10 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ‘ਉਸ ਨੇ’ (ਆਇਤ 10 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ) ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦਿਆਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਮੀਰਾਸ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਵਿਚ (‘ਜਿਸ ਵਿਚ’) ਇਸ ਵਧੀਕ ਬਰਕਤ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਯੂਨਾਨੀ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ *eklērothēmen* ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਅਧਕਾਰ ਬਣੇ ਵਾਕਅੰਸ਼ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ *klēroō* ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਚਿੱਠੀਆਂ ਪਾਉਣਾ, ਚਿੱਠੀ ਨਾਲ ਤੈ ਕਰਨਾ’⁶³ ਅਤੇ ‘ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਾਗ।’⁶⁴ ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਕਰਮਵਾਚ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ‘ਚਿੱਠੀ ਰਾਹੀਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ’ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।⁶⁵ ਸਬੰਧਿਤ ਨਾਉਂ *klēros* ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1: 12 ਵਿਚ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਯੋਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ‘ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਪੱਤੀਦਾਰ’ ਹੋਣ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪਤਤੀ ਅਨੁਵਾਦ (LXX) ਵਿਚ⁶⁶ ਵੀ *klēros* ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗਿਣਤੀ 26:55, 56 ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਗੋਤਰਾਂ ਵਿਚ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। LXX ਵਿਚ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 9:29 ਅਤੇ 32:8, 9 ਵਿਚ ਵੀ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ‘ਮਿਲਖ’ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੰਧਿਤ ਨਾਉਂ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕੁਝ ਟੀਕਾਕਾਰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1: 11 ਵਿਚ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਿਲਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ’ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1: 12 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਵਿਰਸੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਕ ਵਿਰਸਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮੀਰਾਸ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਇਕ ਬੇਹਤਰ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੀਰਾਸ ਹਾਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦ ਅਸੀਂ ਆਇਤ 12 ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਮੀਰਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਵਜੂਦ ‘ਉਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ’ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

ਆਇਤ 11. ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੰਜ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ (1:4) ‘ਉਸ ਦੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ’ (1:5, 9), ਅਤੇ ‘ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ’ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (1:6–8)। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਪਸੰਦ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮੀਰਾਸ ਹਨ (ਵੇਖੋ 1:4, 5)।

ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਣਾ (*prothesis*) ‘ਯੋਜਨਾ, ਇਰਾਦਾ, ਤਹੱਈਆ, ਇੱਛਾ’ ਕਰਨਾ ਹੈ।⁶⁷ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਬਣਾਏ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦਾ

ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁶⁸ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਬਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ‘‘ਅਬਦੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ’’ ਨਾਲ ਸੀ।

ਦੂਜਾ ਸ਼ਬਦ ਇੱਛਿਆ ਹੈ ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਉਂ *thelēma* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।⁶⁹ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਮਰਜ਼ੀ’’ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ *boulē* ਦਾ ਅਰਥ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਹੀ *thelēma* ਉਸ ਇੱਛਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਦੀ ਹੈ।⁷⁰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ *boulē* ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤਰਕ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇਲਾਹੀ ਸਮਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣ ਤੇ ਇਲਾਹੀ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ (1:4)। ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਖੁਦਾਈ ਇੱਛਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ (*thelēma*)। ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਵਿਚ ਜਦ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ‘‘ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ’’ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਸਤਤ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਦਾਨੀਏਲ 4:32)।

ਤੀਜਾ ਸ਼ਬਦ *boulē* ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮਤੇ ਹੈ ਜੋ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ; ਸਭਾ ਦੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣ’ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁷¹ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮੰਸ਼ਾ ਵਿਚ ਮੌਜ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ‘‘ਸਭਾ ਦੀ ਥੈਨਕ’’ ਸੱਦੀ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:23) ਰਸੂਲ ਨੇ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਮਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ’’ (‘‘ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਮੰਸ਼ਾ’’; NKJV ਵਿਚ; ‘‘ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਮੱਤ’’; ASV) ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਸੰਸਾਰ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੁਰਗ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਪਾਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਤਹਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਖੁਦਾਈ ਦਾ ਇਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਨਮ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਨ ਲਈ ਆਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਇਆ, ਚਿੰਤਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮੰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਵੇ। ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆ ਗਿਆ ਪਰ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ। ‘‘ਮਤੇ’’ ਖੁਦਾ ਮੀਰਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਯੋਜਨਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 12. ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਸ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਖੀਰ ਤਕ ਆਸ ਇਸ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਲਈ ਬਣੇ ਰਹੀਏ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ‘‘ਉਹਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ’’ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ (1:6)। ਨਿਸਤਾਰੇ, ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ

ਆਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਖੁਦਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (1:7-10)। ਸਾਨੂੰ ਆਸ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੀਰਾਸ ਹਾਂ।

“ਆਸ” ਲਈ *proelpizō* ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੁਏਸਟ ਨੇ “ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ” ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਵਿਚ “ਆਸ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।⁷² “ਆਸ ਰੱਖਣਾ” ਲਈ ਆਮ ਯੂਨਾਨੀ ਕਿਰਿਆ *elpizō* ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪੂਰਵ ਸਰਗ *pro* ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ “ਮਸੀਹ ਵਿਚ” ਆਸ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ “ਉਸ ਵਿਚ” ਆਸ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। “ਮਸੀਹ ਵਿਚ” ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵੇਲੇ (ਰੋਮੀਆਂ 6:3) ਅਸੀਂ “ਮਸੀਹ ਵਿਚ” ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜੀਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਆਸ ਦੇ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਹੈ।

ਆਇਤ 12 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ “ਮਸੀਹੀ” ਜਾਂ “ਮਸੀਹਾ ਹੀ” ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਉਪਪਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ NASB ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬਾਈਬਲਾਂ ਵਿਚ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

“ਆਸ” ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ “ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਰੱਖਣਾ” ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਅਰਥ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਰਾਹ ਤੱਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਸ ਰੱਖੀ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰ ਕੌਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਫਰਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਮਸੀਹਾ” ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਤੱਕੀ ਸੀ। ਸੈਲਮੰਡ, ਵੁਏਸਟ ਅਤੇ ਵਿਨਸੇਂਟ ਵਰਗੇ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ⁷³ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਸ ਰੱਖਣਾ” ਲਈ ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਯਹੂਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਇਤ 13 ਵਿਚ “ਤੁਸਾਂ” *humeis* ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਗੈਰ ਕੌਮ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।

ਭਲਾ “ਮਸੀਹ” ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਉਪਪਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਬਹੁਵਚਨ ਵਿਅਕਤੀਵਾਚਕ ਪੜਨਾਉ “ਅਸੀਂ” ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਨਿਚੋੜ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚੌਦਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ “ਅਸੀਂ” ਅਤੇ “ਸਾਨੂੰ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਦੂਜਾ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਮਸੀਹਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਆਸ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੀ (ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕਿ ਲੋਕ ਇਕ ਸਿਆਸੀ ਮਸੀਹਾ ਦੀ ਰਾਹ ਤੱਕ ਰਹੇ ਸਨ), ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਆਸ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ “ਉਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ” ਬਣਨੀ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਲਿਖਤ ਦੇ ਇਸ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਤੈ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਪੂਰਬ-ਮਸੀਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਚੌਥਾ “ਮਸੀਹ” ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਪਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੂਲ ਵਿਚ ਆਮ ਹੈ। ਇਸ ਮੇਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਵਿਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਤਾਰਾਂ ਵਾਰ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਖ਼ਾਸ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੰਜਵਾਂ, ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਸ ਮਸੀਹੀ ਮੀਰਾਸ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਗਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਲੈਂਸਕੀ, ਲਿੰਕਨ,⁷⁴ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਿਚੋੜ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਆਸ ਕੀਤੀ ਸੀ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਪੂਰੀ ਮੀਰਾਸ

ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮੋਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ (1:13, 14)

¹³ਉਸ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸਾਂ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਵਚਨ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਨਿਹਚਾ ਭੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ। ¹⁴ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿੱਜ ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਅਧਕਾਰ ਦੀ ਸਾਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ।

ਆਇਤਾਂ 13, 14. ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ 10 ਤੋਂ 12 ਵਿਚ ‘‘ਅਸੀਂ’’ ਅਤੇ ‘‘ਉਸੇ ਵਿਚ’’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੇ ਸਭ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਇਤ 12 ਦੇ ‘‘ਅਸੀਂ’’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਜੇ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਇਤ 13 ਦੇ ‘‘ਤੁਸਾਂ’’ ਦਾ ਅਰਥ ਗੈਰ ਕੌਮ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਲਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢ ਲਈਏ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਿਚੋੜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਮੰਨ ਸਕੀਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣਾ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਭ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਰੁਹਾਨੀ ਬਰਕਤ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ‘‘ਅਸੀਂ’’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੰਬੋਧਤ ਕੀਤਾ। ਪੌਲੁਸ ਜਦ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਸੂਲ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ‘‘ਅਸੀਂ’’ ਤੋਂ ‘‘ਤੁਸਾਂ’’ ਤਕ ਬਦਲਣ ਵੇਲੇ ਇਹੀ ਤੱਥ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਇਤ 14 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ‘‘ਸਾਡੇ’’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਸੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਮੁੜਨ ਲਈ ਕੀਤੀ।

‘‘ਉਸ ਵਿਚ’’ ਮੂਲ ਵਿਚ ‘‘ਜਿਸ ਵਿਚ’’ ਹੈ ਜੋ *en hōi* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਨਾ ਕਿ *en autōi* ਦਾ, ਅਤੇ NASB ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਨਕਲਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ‘‘ਉਸ ਵਿਚ’’ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਇਸ ਆਖ਼ਰੀ ਰੁਹਾਨੀ ਬਰਕਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਆਖ਼ਰੀ ਸਵਾਲ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਇਤ 13 ਵਿਚ ‘‘ਉਸ ਵਿਚ’’ ਦੀ ਇਕ ਬੇਮੇਲ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਇਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਮੋਹਰ ਲਗਣ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਆ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਚ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ‘‘ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੈ।’’ NASB ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਨਕਲਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿਚ ‘‘ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ’’ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ‘‘ਉਸ ਵਿਚ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ’’ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ‘‘ਨਿਹਚਾ

ਕੀਤੀ' ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦੇਣਾ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ।

ਆਇਤ 13 ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38, 39 ਵਾਲਾ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ:

ਤੌਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਪਾਓਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜੇ ਦੂਰ ਹਨ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਵੇ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਅਦੇ ਮਿਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਆਇਤ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਖੁਦਾ 'ਆਪਣੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ' ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5:32)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾਨ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਦ ਉਸਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਹੈ' (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19)। ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਖੁਦ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:4-8) ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਬਲਕਿ ਇਹ ਸਭ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਦਾਨ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਜਾਂ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

ਇਸ 'ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ' ਦਾ ਅੱਜ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਰੋਮੀਆਂ 8:26, 27 ਅਤੇ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22, 23 ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:16 ਅਤੇ, ਇਸ ਉੱਪਰਲੇ ਹਵਾਲੇ 1:13, 14 ਵਰਗੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਚੌਕਸੀ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸਟੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਇਆ ਹੈ, 'ਵਾਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਕੇਡਾ ਡੂੰਘਾ ਹੈ! ਉਹ ਦੇ ਨਿਆਉਂ ਕੇਡੇ ਅਣਲੱਭ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹ ਕੇਡੇ ਬੇਖੋਜ ਹਨ!' (ਰੋਮੀਆਂ 11:33)।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ' ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਚ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ, ਪਰ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੇ ਬਗ਼ੈਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:37-40)।

ਆਇਤ 13 ਵਿਚ ਬਚਨ ਲਈ *logos* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਬੋਲਚਾਲ ਦੇ ਪਹਿਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ‘ਸ਼ਬਦ’ ਆਖਿਆ (ਯੂਹੰਨਾ 1: 1, 14) ਕਿਉਂ ਜੋ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਲਾਹੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ (ਯੂਹੰਨਾ 1: 18) ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇਲਾਹੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1: 1, 2) ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਵਚਨ ਉਸ ਤੱਥ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਵਚਨ ‘ਸਚਿਆਈ’ ਸੀ। ‘ਸਚਿਆਈ’ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *alētheia* ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ‘ਇਲਾਹੀ ਹਕੀਕਤ’⁷⁵ ਭਾਵ ਜੋ ‘ਸਚਿਆਈ ਦਾ, ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ, ਅਸਲ ਵਿਚ, ਯਕੀਨਨ’ ਹੈ।⁷⁶ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਵਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਹਕੀਕਤ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਖੁਦਾ, ਮਸੀਹ, ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘ਤੇਰਾ ਵਚਨ ਸਚਿਆਈ ਹੈ’ (ਯੂਹੰਨਾ 17: 17), ਅਤੇ ਇਸ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 10: 17)। ‘ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਵਚਨ’ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ⁷⁷ ਜਾਂ ‘ਇੰਜੀਲ’ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਵਚਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਜੋ ਕਿ ਸਚਿਆਈ ਹੈ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਬੂਲੀ ਜਾਣੀ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2: 13), ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ (ਵੇਖੋ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2: 12), ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2: 10), ਅਤੇ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 1: 22)। ਇਹ ਵਚਨ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ‘ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ’ (ਰੋਮੀਆਂ 1: 16)।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ’ ਸੀ। ਇਸ ਬਰਕਤ ਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਸੀ? ‘ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ’ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ *sphragizō* ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭੂਤਕਾਲ ਕਰਮਵਾਚ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।⁷⁸ ਕੁਝ ਰਸੂਲੀ ਪੁਰਖੇ (‘ਪਰਾਚੀਨ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਆਮ ਰੁਤਬਾ ਜਿਹੜੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ’) ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮੋਹਰ ਹੈ।⁷⁹ ਇਸ ਜਮਾਤ ਵਿਚ ਸਿਕੰਦਰੀਆ ਦੇ ਕਲੇਮੈਂਟ (ਲਗਭਗ ਈਸਵੀ 150–215) ਅਤੇ ਹਰਮੇਸ ਦੇ ਸੈਫਰਡ (ਲਗਭਗ ਈਸਵੀ 110–140) ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਮੋਹਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁸⁰ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਮੋਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ੱਕ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਰਲਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਵਚਨ ਵਿਚ ਇੱਥੇ ‘ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ’ ਇਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ‘ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ’ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ‘ਮੋਹਰ’ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਫ਼ਰਕ ਗੱਲ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਤੌਬਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਿਲਣ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਨ ਇਕ ਸਾਈ ਹੈ। ਸਾਈ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅਧਕਾਰ ਦੀ ਸਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (1: 14)। 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1: 21, 22 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹੀ ਤੱਥ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ

ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹਨੇ ਸਾਨੂੰ ਥਾਪਿਆ ਉਹ ਪਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਵੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਸਡਿਆਂ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਈ ਦਿੱਤੀ।’ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ, ‘ਅਤੇ ਜਿਹਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੀਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜਿਹਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਈ ਦਿੱਤੀ’ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:5)। ‘ਸਾਈ’ *arrabôn* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ‘ਪੇਸ਼ਗੀ ... ਜੋ ਕੀਮਤ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੌਦਾ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ [ਹੈ]’⁸¹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚਲੇ ਅਬਦੀ ਅਧਕਾਰ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 4:30; ਰੋਮੀਆਂ 8:23)।

ਆਇਤ 14 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪੂਰਣ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੀ ਸਾਈ ਹੈ, ਸੰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਣ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿੱਜ ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਕਅੰਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ’ ਹੈ। ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿੱਜ ਦਿਆਂ’ ਤਿਰਛਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਰਥ ਦੇਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਲਈ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਅਨੁਵਾਦਕ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ਨਾਉਂ ਸ਼ਬਦ ‘ਨਿਸਤਾਰੇ’ ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਉਂ (*apolutrōsis*) ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੱਠ ਵਾਰ ਹੋਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ‘ਕਬਜ਼ੇ’ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਵੀ ਹੈ।⁸² ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ (ਵੇਖੋ ਰੂਚ 19:5; ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 14:2) ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ (1 ਪਤਰਸ 2:9; ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:28) ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਇਤ 14 ਅਤੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:30 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚਲੀ ਬਰਕਤ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਦੇ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ’ ਲੈਣਾ ਹੈ।⁸³

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਮਕਸਦ ਆਇਤ 6 ਅਤੇ 12 ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਮਕਸਦ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਇੱਥੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸਭ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸਤਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਾਧੂ ਅਧਿਐਨ ਲਈ

‘ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ’ ਦਾ ਸੰਦਰਭ (1:13)

ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? (1) ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਅਸਲੀ ਹੈ (ਅਸਤਰ 3:12; 1 ਰਾਜਿਆਂ 21:8)। ਜਦ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਬਲਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘ਹੇ ਪਿਆਰਿਓ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:2)।

(2) ਮੋਹਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਘੁਰੇ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਘੁਰੇ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਠੀ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਦਾਨੀਏਲ 6: 17)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਬਰ ਨੂੰ ਛੇੜਛਾੜ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਮੱਤੀ 27: 62-66)। *ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।* ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ‘ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਉਸ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਬਚਾਏ ਰਹਿੰਦੇ’ ਹਨ (1 ਪਤਰਸ 1: 5)। ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਆਦਤ ਮੁਤਾਬਿਕ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੁਣ ਕੇ ਅਤੇ ਮਨ ਕੇ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 10: 28, 29)।

(3) ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਸੀ। 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2: 18, 19 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ ਆਖਿਆ ਜਿਹੜੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਫਿਰ ਕੇ ਡਿੱਗੇਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ‘ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।’ ‘ਖੁਦਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦੇ ਪੱਕੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉਸ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ।’⁸⁴ ਇਸ ਰੂਪਕ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ‘ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਈਮਾਰਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਲਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ। ...’⁸⁵ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 7: 3-8 ਵਿਚ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮੋਹਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। *ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਹਨ।*

(4) ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਕੰਮ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 32: 9-14 ਵਿਚ ਨਬੀ ਨੇ ਇਕ ਖੇਤ ਖਰੀਦਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕਰਕੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਆਦਿ ਸਨ। ਰਜਿਸਟਰੀ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ *ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਪਾਪ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।*

(5) ਮੋਹਰ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 4: 11 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ‘ਸੁੰਨਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਪਾਈ ਭਈ ਇਹ ਉਸ ਧਰਮ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਅਸੁੰਨਤ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਉਹ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ...’ ਸੁੰਨਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸੀ। ਕੁਝ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਟੀਕਾਕਾਰ ਕੁਲੁਸੀਆਂ 2: 11-13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੁੰਨਤ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਐਨੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਧੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੁੰਨਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸਾਡੀ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਹੀ ਖੜੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 38)। ਨਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਕੰਮ ਹੈ ਜਦਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਅਸਲੀ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਿੱਜ ਲੋਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਛੁਡਾਏ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

‘‘ਮੈਂ ਮੁਬਾਰਕ ਹਾਂ!’’ (1:3)

ਮੇਰਾ ਇਕ ਦੋਸਤ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ‘‘ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ?’’ ਕਹਿਣ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਰ ਵਾਰ ‘‘ਮੈਂ ਮੁਬਾਰਕ ਹਾਂ!’’ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹਾਂ।

ਪਿਤਾ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਵੀ ਬਰਕਤਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਇਤ ਨਾਲ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 5:45; ਯਾਕੂਬ 1:17)। ਪਰ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਦਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਬਰਕਤਾਂ ਹਨ। ਉਹ ‘‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ... ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਬਰਕਤਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤਾਂ’’ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (1:3)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ‘‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’’ ਹਨ।

‘‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’’ (1:3-14)

ਆਇਤ 3 ਤੋਂ 14 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦਸ ਵਾਰ ‘‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’’ (1:3, 10, 12), ‘‘ਉਸ ਪਿਆਰੇ ਵਿਚ’’ (1:6), ਜਾਂ ‘‘ਉਸ ਵਿਚ’’ (1:4, 7, 9, 10, 13 [ਦੋ ਵਾਰ]) ਵਰਤਿਆ⁶⁶ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਭਾਵ ‘‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’’ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਰਕਤਾਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ (1:3)। ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?

ਅਥਵਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਭਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ? ਸੋ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫਨਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਚੱਲੀਏ (ਰੋਮੀਆਂ 6:3, 4)।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27)।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ‘‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’’ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਰਕਤਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ, ਬਹੁਤਾਇਤ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇ ਲੋਕਹਰਟ

ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ਭੂਤ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ (1:3-14)

1:3-14 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਆਇਤਾਂ 3-6: ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਇਸ ਦੇਹ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਲੂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਆਇਤਾਂ 7-12: ਉਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।

- ਆਇਤਾਂ 13, 14: ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਭੇਤ ਭਰੀ ਦੇਹ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚਲੇ ਪਹਿਲੂ ਭਾਵ ਜੋ ਕੁਝ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।

ਸਾਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ! (1: 4-6)

ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕ, ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ, ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ, ਇਹ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ “ਚੁਣਨਾ” ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਥੋਮਲੁਨੀਕੀਆਂ 1: 4; KJV)। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1: 4-6 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਖੂਬੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ।

ਤਰੀਕਾ। “ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ... ਚੁਣ ਲਿਆ ...” (1: 4)। ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਦੇਹ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ? ਇਸ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ? ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਕਾਰਜ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦੇਹ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅੰਗ ਬਣਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਅੰਗ ਹੋਣ ਲਈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਜਾਣ ਜਾਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਕੰਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਹ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਵਿਚ ਪਿੱਛੇ ਕਿਤੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਈਏ। ਜੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੋਣ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇਹ ਦੇ ਅੰਗ ਹੋਣ ਲਈ ਨਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ (ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ) ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਗਸਟਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵੈਸਲੀ⁸⁷ ਵਰਗੇ ਮਹਾਨ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੋਣ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ “ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਆਵੇ” ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਭਲਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਬੁਰਿਆਈ ਲਈ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਵਿਧਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਡੇ ਪਾਠ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਉਸ ਦੇਹ ਦਾ ਅੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਕਾਰਣ ਲਈ ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸਮਝ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਿਉਂ ਹੋਈਏ? ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵੱਲੋਂ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ!

ਕਾਰਕ। “... ਸਾਨੂੰ ... ਉਸ ਵਿਚ ਚੁਣ ਲਿਆ” (1: 4)। ਭਲਾ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਲਟ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ?

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2: 16 ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਤਲਬ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਅੰਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਪਾਪ

ਵਿਚ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਏ ਹੋਇਆਂ ਦੀ ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਜਲਾਲੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵਚਨ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਇੱਥੇ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਵਿਧਾ ਦਾ ਹੱਲ ਮਿਲਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ‘ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ... ਉਸ ਵਿਚ ਚੁਣ ਲਿਆ’ (1:4)।

ਆਪਣੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਇੱਛਾ ਵਿਚ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਬਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪੱਕਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹਨ।

ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਹੜਾ ਇਸ ਇਕ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਗ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ? ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਰਾਹੀਂ ਦਵੇ! ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਆਏ! ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪਰਜਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੌਕਾ। ‘ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਉਸ ਵਿਚ ਚੁਣ ਲਿਆ...’ (1:4)। ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਕਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ? ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ। ਬਾਗ਼-ਏ-ਅਦਨ ਵਿਚ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਚੰਬਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮੂਰਖਤਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:8 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ‘ਦਾ ਨਾਉਂ ਉਸ ਲੇਲੇ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਜਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ... ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ’ (ਵੇਖੋ 2 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:13; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:9)।

ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਨਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਜੇ ਯੋਜਨਾ ਹੀ ਬਣੀ ਸੀ, ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਤੋੜੋਗੇ। ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ।

ਡਿਜ਼ਾਈਨ। ‘ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਉਸ ਵਿਚ ਚੁਣ ਲਿਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈਏ’ (1:4)। ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ? ਇਸ ਸਭ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਸੀ? ਖ਼ੁਦਾ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾ ਨੂੰ ਬਾਗ਼-ਏ-ਅਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖੂਬੀਆਂ ਭਾਵ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲਤਾ ਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਸਾਂ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲਤਾ ਦਾ ਖ਼ੁਦਾਈ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਰ ਬੰਦਾ ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਦੋਬਾਰਾ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸਾਂ। ਤਾਂ ਵੀ ਕਲਵਰੀ ਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ:

... ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਭਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜਲ ਦੇ ਅਸ਼ਨਾਨ ਤੋਂ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਕਰ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਪਰਤਾਪਵਾਨ ਕਲੀਸੀਆ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜਿਹ

ਦੇ ਵਿਚ ਕਲੰਕ ਯਾ ਬੱਜ ਯਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਜਿਹਾ ਔਗਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ (5:25-27)।

ਇਰਾਦਾ। ‘...ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ... ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ... ਠਹਿਰਾਇਆ’ (1:4, 5)। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਐਨੀ ਸਾਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿਚ ਪੈਣ ਲਈ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਆ? ਸਾਡੀ ਭਲਾਈ ਨੇ? ਸਾਡੀ ਲੋੜ ਨੇ? ਸਾਡੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੇ? ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)।

ਭਲਾ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਪਾਪ ਹੈ, ਭਲਾ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਖੁਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨੇ ਸੁਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੱਚੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਮੁੜਨਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਡਾ ਅਬਦੀ ਭਵਿੱਖ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਚਾਨਕ ਅਣਗੌਲਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹੋ ਤਾਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਉਸੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਰਾਹ ਕੱਢਣ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ। ‘ਉਸ ਵਿਚ ... ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ... ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ’ (1:4, 5)। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਆਇਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗੁਲਾਮ, ਨੌਕਰ, ਦੋਸਤ, ਗੁਆਂਢੀ ਜਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ! ਲੂਕਾ 15 ਅਧਿਆਇ ਵਾਲਾ ਉਜਾੜੂ ਪੁੱਤਰ ਜਦੋਂ ਘਰ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਪੂਰਣ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਕਬੂਲੇ ਜਾਣ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੜਾ ਅਚੰਭਾ ਹੋਇਆ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੇ ਹੱਕਾਂ ਸਣੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਪਰਤਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਡਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 15:22)। ਸਾਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਗੋਦ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਟੀਚਾ। ‘ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ... ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਭਈ ਉਹਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ...’ (1:4-6)। ਖੁਦਾ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਭ ਉਸ ਨੇ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ? ਉਸ ਦੇ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਕਹਿਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਨਰਕ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਭ ਕਾਰਣਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਜਿਹੜੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਸੀਮ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਦੀਆਂ ਸਭ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਦੁੱਤੀ ਨਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ।

ਸਾਰ। ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲਤਾ ਵਿਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕੀਏ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਹ ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ

ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਖੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੈਣ ਨੂੰ ਤੜਫਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਰਹੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕ੍ਰਿਸ ਬੁਲਰਡ

ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਗਿਣਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ (1:4-14)

1:4-14 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੱਤ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਦੀ ਫ਼ਰਿਸਤ ਦਿੱਤੀ। ‘ਸੱਤ’ ਪੂਰਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (1) ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ (1:4)। ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ। (2) ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ (1:5, 6)। ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ‘ਉਸ ਪਿਆਰੇ’ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਸਾਨੂੰ ਲੇਪਾਲਕ ਹੋਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤਾ (3) ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ (1:7)। (4) ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ (1:7, 8)। (5) ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਸੁਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸੀ, ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਰੋਸ਼ਨ ਕੀਤਾ (1:9, 10)। (6) ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਲਈ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਰਾਸ ਮਿਲੀ ਹੈ (1:11, 12)। (7) ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਗਈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਅਖ਼ੀਰ ਸਾਡੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸਾਡੀ ਮੀਰਾਸ ਦਾ ਬਿਆਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਲਈ ਹੈ (1:13, 14)।

ਜੇ ਲੌਹਰਟ

ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਬਣਨ ਲਈ ਛੁਡਾਏ ਗਏ (1:6-10)

ਇਕ ਵਾਰ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਪੱਲ ਵਾਸਤੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ‘ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ!’

ਭਲਾ ਅਸੀਂ ਸਭੇ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ? ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਫਰਕ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਮਿਲ ਚੁਕੇ ਹਾਂ। ਮਸੀਹੀਅਤ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਸਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਾਭ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਨ ਜਦ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੇਤ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ, ਵੜਦੇ ਹਾਂ।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:6-10 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਸਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਬਣਨ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪੰਜ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਭੇਤ ਵਿਚ ਭਾਵ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਾਸਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ/ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ‘ਉਸ ਵਿਚ’ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ (1:7)।

ਕਿਸ ਵਿਚ ਭਲਾ? ਆਇਤ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਹਨੂੰ ਖੁਦਾ ਆਪ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 3: 17; 17:5)।

ਕੁਲੱਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਖ਼ਤ ਲਿਖਦਿਆਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਪੁਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰਾ ਅਰਥਾਤ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ” (ਕੁਲੱਸੀਆਂ 1: 13, 14)।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਥਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਜਦ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸਾਡੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚੋਂ ਫੇਰ ਖ਼ਰੀਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਰੋਮਾਂਚਭਰੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਕਬੂਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਬਦੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਿਆਂ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਚਮੁਚ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਠੁਕਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮਸੀਹ ਸਿੱਧ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ (1) ਉਹ ਸਾਡਾ ਭਾਈ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਪਹਿਨਿਆ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਬਣ ਕੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਬਣ ਗਿਆ (ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2: 17)। ਕੋਈ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੋਈ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਭਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਭਰਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

(2) ਉਹ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਖ਼ਰੀਦਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਕੀ ਸੀ? ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9: 22 ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ: “ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਲਹੂ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਹੂ ਬਗਾਏ ਮਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ।” ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।

(3) ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, “ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਲਵਾਂ। ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਥੋਂ ਖੋਹੰਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਲਵਾਂ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਪਾਇਆ ਹੈ” (ਯੂਹੰਨਾ 10: 17, 18)।

ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਕਿੰਨਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ!

ਛੁਡਾਏ ਹੋਏ/ਆਇਤ 7 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “... ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰਾ ... ਮਿਲਿਆ ਹੈ।” “ਸਾਨੂੰ” ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਇਹ ਆਇਤ 4 ਵਾਲੇ “ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ” ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਗੁਜ਼ਰੇ ਸਨਾਤਨਕਾਲ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸੀ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਏ ਹੋਏ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਗ ਬਣਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ

ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ!

ਦਰ/ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਟਾਂਦਰਾ ਦਰ ਛੁਡਾਈ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਆਇਤ 7 ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰਾ ਅਰਥਾਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ” ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਾਪ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਵਹਿਆ ਹੋਇਆ ਲਹੂ ਸੀ। ਬਗ਼ੈਰ ਇਹ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਏ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾਲ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨੀ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਲਹੂ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ।

ਪਰ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉੱਤਮ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਉਸ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਡੇ ਹਰੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਬੱਕਰਿਆਂ ਅਤੇ ਵੱਛਿਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਦੀਪਕ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕਮਾ ਕੇ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਅੰਦਰ ਗਿਆ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9: 11, 12)।

ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਮੌਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਰ ਸਕਦਾ ਸਾਂ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ; ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਰ ਸਕਦੇ ਸੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਿੱਧ ਯਾਨੀ ਕਾਮਿਲ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਲਹੂ ਵਹਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਪ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ। ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਲੈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀ ਸਾਡੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਨਤੀਜਾ/ਜਦ ਅਸੀਂ ਛੁਡਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? “ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਅਰਥਾਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ... ਮਿਲਦੀ ਹੈ।” ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਫੌਰੀ ਨਤੀਜਾ ਪੂਰੀ ਮਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿਚ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਪਾ ਲਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਓਗੇ!

ਕਲਵਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲਪਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਛੁਡਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਆਖ਼ਰੀ ਭੋਜ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, “... ਨੇਮ ਦਾ ਇਹ ਮੇਰਾ ਉਹ ਲਹੂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਵਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ” (ਮੱਤੀ 26:28)।

ਇਸਰਾਏਲੀ ਲੋਕ ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਬੱਕਰੇ ਪੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 16:8)। ਇਕ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਲਹੂ ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਛਿੜਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਲਹੂ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਬੱਕਰੇ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦਿਆਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਯਾਜਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਇਸ ਪਸ਼ੂ

ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਪਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 16:21)।

ਕਾਰਣ। ਖੁਦਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਕਾਰਣ ਹੈ?

ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਆਪਣੇ ਉਸ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਵਿਚ ਧਾਰਿਆ ਸੀ। ਭਈ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾਈ ਦੀ ਜੁਗਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਅਤੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਨ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ (1:9, 10)।

ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਏਕਤਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬਾਗ-ਏ-ਅਦਨ ਵਿਚ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੌਵਾ ਦੇ ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਬੰਧ ਟੁੱਟਿਆ ਸੀ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਪ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਡੇਗ ਦਿੱਤਾ। ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਰਚਣਹਾਰਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਇਕ ਖੂਬਸੂਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰ। ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਪਾਪ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਾਂ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਹਾਂ। ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸੁਰਗ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝਲਕ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਡੀ ਮੀਰਾਸ ਦਾ ਅਧਾਰ (1: 10-13)

ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਿਸ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1: 10, 11 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਉਸੇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ... ਅਧਕਾਰ ਬਣ ਗਏ।’ ਇੱਥੇ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਇਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਔਰੋਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾਏ’’ ਜਾਂ ‘‘ਚੁਣੇ ਗਏ’’ (NIV), ਆਇਤ 4 ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਚੁਣ ਲਿਆ’’ ਨਾਲੋਂ ਫਰਕ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ‘‘ਅਧਕਾਰ’’ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ਨਾਉਂ ਦੇ ਕਿਰਿਆ ਰੂਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਖ਼ਾਸ ਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਮੀਰਾਸ ਜਾਂ ਅਧਕਾਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੀਰਾਸ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਉਸੇ ਵਿਚ’ ਭਾਵ ਮਸੀਹ ਵਿਚ। ਆਇਤ 3 ਮੁਤਾਬਿਕ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੀਰਾਸ ਸਨਾਤਨਕਾਲ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਅਲਹਿਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਏ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ/ਆਉਂਦੀ ਹਾਂ?’’ ‘ਮੈਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਕਦੋਂ ਬਣਦਾ/ਬਣਦੀ ਹਾਂ?’

ਪਾਪੀ ਆਦਮੀ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ? ਕੋਈ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਪਾਪੀ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੋਣ ਲਈ ਕਦੋਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਪੌਲਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਆਖਿਆ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵੇਲੇ।

‘‘ਅਥਵਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਭਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ?’’ (ਰੋਮੀਆਂ 6:3;)। ਜਦ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ’’ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27)। ਵਿਚਾਰ ਫੇਰ ਉਹੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕਦੋਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਹਿਨੀਆ? ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ। ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖੁਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗੀ ਵਾਰਿਸ ਹੋ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਚੋੜ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੀਰਾਸ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ।

ਇਹ ਕਿਹਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਲ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ 1: 12, 13 ਦੇ ਉਸੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੀਰਾਸ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ:

ਭਈ ਅਸੀਂ ਜਿਹਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਆਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਈਏ। ਉਸ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸਾਂ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਵਚਨ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਨਿਹਚਾ ਭੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ।

ਯਹੂਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕੌਮ, ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਔਰਤ, ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਜ਼ਾਦ, ਅਮੀਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗਰੀਬ, ਮੀਰਾਸ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਮੀਰਾਸ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੀ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਕ ਸ਼ਖਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸ਼ਖਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ (1: 11-14)

ਵਾਅਦੇ, ਵਾਅਦੇ, ਵਾਅਦੇ! ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ? ਵਾਅਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰੀਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀਆਂ, ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ, ਬੇਟਿਆਂ ਅਤੇ ਬੇਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਰੋਜ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਤੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ‘‘ਜਿਹ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ’’ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:23); ‘‘...ਜਿਹ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ’’ (ਰੋਮੀਆਂ 4:21; ਵੇਖੋ 2 ਪਤਰਸ 3:9)।

ਗੁਜ਼ਰੇ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇਹ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਲਵਰੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਲਹੂ ਵਹਾਉਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵਜੂਦ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਜਦ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਹਨ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ

ਨੇ ਮੌਤ ਜਾਂ ਹਾਰ ਦੇ ਬਗੈਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਣੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਵਾਅਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਖੁਦਾ ਦੀ ਦੇਹ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਭਾਵ ਮਸੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ।

“ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਹੋਣ ਉਸ ਵਿਚ ਹਾਂ ਹੀ ਹਾਂ ਹੈ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:20)। ਖੁਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਮੋੜਦਾ।

ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ (1:13)

ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨਸੀਬ ਹੋਣਗੇ? ਆਇਤ 13 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “... ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੈ।” ਖੁਦਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰੱਖ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:21, 22 ਅਤੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:30 ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਖੁਦਾਈ ਮੋਹਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਖੁਦਾਈ ਮੋਹਰ ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੋਹਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ।

ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਦੇ ਚਾਰ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਤਸਦੀਕ। ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 21 ਈਜ਼ਬਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਰਾਜੇ ਅਹਾਬ ਲਈ ਨਾਬੋਬ ਦੇ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾਗ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ। ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਲਈ ਇਜ਼ਬਲ ਨੇ “ਅਹਾਬ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਪਰਵਾਨੇ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾਈ” (1 ਰਾਜਿਆਂ 21:8)। ਇਹ ਮੋਹਰ ਅਸਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:9)।

ਮਲਕੀਅਤ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਮੋਹਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਇਸ ਐਲਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਖੁਦਾ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਵੇਗਾ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਦੇਸ ਨਿਕਾਲੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਪੈਸਾ ਲਾਉਣ ਦਾ ਇਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕਾ ਸੀ! ਨਬੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਮੈਂ ਉਸ ਖੇਤ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਅਨਾਬੋਬ ਵਿਚ ਸੀ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨਮੇਲ ਤੋਂ ਮੁੱਲ ਲੈ ਲਿਆ ... ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੈਨਾਮੇ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕੀਤੇ, ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਕੰਡੇ ਵਿਚ ਤੋਲੀ” (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 32:9, 10)। ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਔਲਾਦ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਹ ਟੁਕੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਵਿਚ ਸੌਦੇ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪੂਰੀ ਚੁਕਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਖੁਦਾ ਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕੇ ਖ਼ਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਇਹ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਸੁਰੱਖਿਆ। ਮੋਹਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਜਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ

ਦੇ ਘੁਰੇ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਮੌਮ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੁਲੀਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਸਵੀਰ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ ਕਿ ਮੋਹਰ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਘਟਨਾ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਵਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਰੇਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚੋਰੀ ਤੋਂ ਕਬਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਇਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ।

ਜੇ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਛੁਡਾਈ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ ਹੱਕ ਕਿਸ ਨੂੰ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ! ਸਾਡੀ ਮੀਰਾਸ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਖ਼ਤਿਆਰ। ਮੋਹਰ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਵਰਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਂਅ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਅਸਤਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ: ‘‘ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਮੋਹਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ... ਹਾਮਾਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ’’ (ਅਸਤਰ 3:10)।

ਹਾਮਾਨ ਮਾਰਦਕਈ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੋਂ ਖਹਿੜਾ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਚਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਇਕ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਹਾਮਾਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਨੂੰ ਸਹੀ ਲੱਗੇ, ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਹਾਮਾਨ ਦੀ ਚਾਲ ਬੇਨਕਾਬ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹੀ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਮਾਰਦਕਈ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਮਾਰਦਕਈ ਨੂੰ ਆਖਿਆ:

ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਲਿਖੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾ ਲਉ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੀ ਲਿਖਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਂਅ ਉੱਤੇ ਲਿਖੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ (ਅਸਤਰ 8:8)।

ਮਾਰਦਕਈ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਸ਼ਾਹੀ ਨਾਮ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 16:23 ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲੇਗਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਖ਼ੁਦਾਈ ਮੋਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਭਾਵ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਸੀਂ ਆਪ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਵਾਰਿਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੌਲੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਹੈ, ‘‘ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿੱਜ ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਤਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਅਧਕਾਰ ਦੀ ਸਾਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ’’ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:14)। ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਮੀਰਾਸ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ

ਬਲਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਾਰ। ਖੁਦਾ ਦਾ ਟੀਚਾ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਹੀ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਡੀਆਂ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਮਿਟਣ ਲਈ ਉਠਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਦ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 8:23)। ਤਦ ਸਾਡੀ ਮੀਰਾਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭਾਵ ਅਵਿਨਾਸੀ ਦੇਹਾਂ ਦਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਕ ਉਹਦੀ ਮੀਰਾਸ ਦੇ ਧਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਸਕਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਜਿਸ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਗੁਜ਼ਰੇ ਸਨਾਤਨਕਾਲ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਨਾਤਨਕਾਲ ਤਕ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਅਥਵਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਧਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਮੀਰਾਸ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਾਡੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਉਸਤਤ ਹੈ।
ਕ੍ਰਿਸ ਬੁਲਰਡ

ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ (1:13)

ਖੁਦਾ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਹੈ, ਪਰ ਅਮਲੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ।

1. ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਮੀਰਾਸ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।
2. ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਸਾਥੋਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (3:16-21)।
3. ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22, 23)।
4. ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਫ਼ਤਹਿ ਪਾ ਕੇ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 8:13)।
5. ਸਾਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਯਕੀਨ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:11)।
6. ਸਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਵਕਤ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:26, 27)।
7. ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ।

ਯੂਹੰਨਾ 10:27, 28 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਓਹ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਲੱਗੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਦੀਪਕਾਲ ਤੀਕਰ ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਖੋਹ ਲਵੇਗਾ।’’ ਯੂਹੰਨਾ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ‘‘ਸੁਣਦੀਆਂ,’’ ‘‘ਸਿਆਣਦਾ,’’ ‘‘ਮਗਰ ਲੱਗੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ,’’ ਅਤੇ ‘‘ਦਿੰਦਾ’’ ਸਭ ਵਰਤਮਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰਕੇਤਕ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਕੋਈ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਹਿਣ ਵੇਲੇ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।’’⁸⁸ ਵਰਤਮਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰਕੇਤਕ ‘‘ਕੰਮ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।’’⁸⁹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼

ਸੁਣਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਲੱਗੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।' ਸੁਣਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਮਗਰ ਚੱਲਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਭੇਡ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਮਗਰ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਲਾ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ! ਭਲਾ ਉਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ!

ਆਪਣੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾਉਣਾ

ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣੀਏ ਅਤੇ ...

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾਈਏ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।
- ਵੱਡੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਜਿਹੜੀਆਂ 'ਮਸੀਹ ਵਿਚ' ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ, ਭਰਪੂਰੀ ਦੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ 'ਮਸੀਹ ਵਿਚ' ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ?

ਜੇ ਲੋਕਹਰਟ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਐਥਲਬਰਟ ਡਬਲਯੂ. ਬੁਲਿੰਗਰ, *ਏ ਕ੍ਰਿਟਿਕਲ ਲੈਕਸੀਕਨ ਐਂਡ ਕੰਕੋਰਡੈਂਸ ਟੁ ਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਐਂਡ ਗ੍ਰੀਕ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਲੰਦਨ: ਸੈਮੂਏਲ ਬੈਗਸਟਰ ਐਂਡ ਸੰਜ, ਮਿਤੀ ਰਹਿਤ; ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਜੌਂਡਰਵਨ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, ਰੀਜੇਂਸੀ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, 1975), 104।²ਮੇਰਵਿਨ ਆਰ. ਵਿਨਸੈਂਟ, *ਵਰਡ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਇਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਜਿਲਦ 3 (ਦ ਐਪਿਸਟਲਜ਼ ਆਫ ਪੌਲ, ਪੰਨਾ ਰਹਿਤ: ਚਾਰਲਸ ਸਕ੍ਰਿਬਨਰਜ਼ ਸੰਜ, 1890; ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1946), 364. ³ਐਥਲਬਰਟ ਬਾਰਨਸ, *ਨੋਟਸ ਆਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ: ਇਫੀਸੀਅੰਜ, ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ ਐਂਡ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ*, ਸੰਪਾ. ਰੌਬਰਟ ਫਰਿਊ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1965), 16. ⁴ਪੌਲ ਟੀ. ਬਟਲਰ, *ਦ ਗੌਸਪਲ ਆਫ ਜੌਨ*, ਜਿਲਦ 1 (ਬਾਈਬਲ ਸਟੱਡੀ ਟੈਕਸਟਬੁਕ ਸੀਰੀਜ਼, ਜੋਪਲਿਨ, ਮਿਜ਼ੋਰੀ: ਕਾਲਜ ਪ੍ਰੈਸ, 1961), 21. ⁵ਹੋਮੇਰ ਹੇਲੀ, *ਦੈਟ ਯੂ ਮੇ ਬਿਲੀਵ: ਸਟੱਡੀਜ਼ ਇਨ ਦ ਗੌਸਪਲ ਆਫ ਜੌਨ* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1973), 20. ⁶ਗੈਰਲਡ ਐਫ. ਹਾਅਬੋਰਨ *ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ, ਵਰਡ ਬਿਬਲੀਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ*, ਜਿਲਦ 43 (ਵਾਕੋ, ਟੈਕਸਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1983), 84. ⁷ਸਪਾਇਰਸ ਜ਼ੇਡਿਏਟਸ, ਸੰਪਾ. *ਦ ਕੰਪਲੀਟ ਵਰਡ ਸਟੱਡੀ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, (ਚਟਨੂਗਾ,

ਟੈਨਿਸੀ: ਏਐਮਜੀ ਪਬਲੀਸ਼ਰਜ਼, 1992), 937, 963. ⁸ਆਰ. ਸੀ. ਐਚ. ਲੈਂਸਕੀ, *ਦ ਇੰਟਰਪ੍ਰਿਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸੇਂਟ ਪੌਲ'ਜ਼ ਐਪਿਸਟਲਜ਼ ਟੂ ਦ ਗਲੋਸਿਅੰਜ਼, ਟੂ ਦ ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਟੂ ਦ ਫਿਲਿਪੀਅੰਜ਼* (ਕੋਲੰਬਸ, ਓਹਾਇਓ: 1946; ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ, ਮਿਨਿਆਪੁਲਿਸ: ਆਗਸਬਰਗ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1961), 392. ⁹ਟੀ. ਆਰ. ਐਪਲਬਰੀ, *ਸਟੱਡੀਜ਼ ਇਨ ਸੈਕੰਡ ਕੋਰਿੰਥੀਅੰਜ਼*, ਬਾਈਬਲ ਟੈਕਸਟਬੁਕ ਸੀਰੀਜ਼ (ਜੇਪਲਿਨ, ਮਿਜ਼ੋਰੀ: ਕਾਲਜ ਪ੍ਰੈਸ, 1971), 19. ¹⁰ਵਾਲਟਰ ਬਾਊਰ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਜਿਲਦ 3ਜੀ, ਸੇਧ ਅਤੇ ਸੰਪਾ. ਵਿਲੀਅਮ ਡੈਂਕਰ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈੱਸ, 2000), 388.

¹¹ਉਹੀ, 305. ¹²ਡੀ. ਐਲ. ਮੂਡੀ; ਰੂਥ ਪੈਕਸਸਨ, *ਦ ਵੈਲਥ, ਵਾਕ ਐਂਡ ਵਾਰਫ਼ੇਅਰ ਆਫ ਦ ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ (ਓਲਡ ਟੈਪਨ, ਨਿਊ ਜਰਸੀ, ਫਲੋਮਿੰਗ ਐਚ. ਰੇਵਲ ਕੰ., 1939)*, 31 ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ¹³ਕੈਠਬ ਐਸ. ਵੁਏਸਟ, *ਵੁਏਸਟ'ਜ਼ ਵਰਡ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਫ਼ਰਾਮ ਦ ਗ੍ਰੀਕ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਫ਼ਾਰ ਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਰੀਡਰ: ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1953), 31; ਬਾਊਰ, 515 ਵੀ ਵੇਖੋ। ¹⁴ਵੁਏਸਟ, 31; ਬਾਊਰ, 561 ਵੀ ਵੇਖੋ। ¹⁵ਐਂਡ੍ਰਿਊ ਟੀ. ਲਿਕਨ, *ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼*, ਵਰਡ ਬਿਬਲੀਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਜਿਲਦ 42 (ਡਲਾਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1990), 24. ¹⁶ਵੁਏਸਟ, 33. ¹⁷ਦ ਐਕਪੋਜ਼ਿਟਰ'ਜ਼ ਗ੍ਰੀਕ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ, ਸੰਪਾ. ਡਬਲਯੂ. ਰੌਬਰਟਸਨ ਨਿਕੋਲ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1967), 3:249 ਵਿਚ ਐਸ. ਡੀ. ਸੈਲਮੰਡ, 'ਦ ਐਪਿਸਟਲ ਟੂ ਦ ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼।' ¹⁸ਵੁਏਸਟ, 33-34. ¹⁹ਸੈਲਮੰਡ, 250. ²⁰ਲੈਂਸਕੀ, 360.

²¹ਸੈਲਮੰਡ, 251. ²²ਰੌਬਰਟ ਯੰਗ, *ਯੰਗ'ਜ਼ ਅਨਾਲਿਟਿਕਲ ਕੰਕੋਰਡੈਂਸ ਟੂ ਦ ਬਾਈਬਲ*, 22ਵੀਂ ਅਮਰੀਕੀ ਜਿਲਦ, ਸੇਧ ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਸਟੀਵਨਸਨ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., ਮਿਤੀ ਰਹਿਤ), 14. ²³ਦ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬਾਈਬਲ ਇੰਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ, ਸੰਪਾ. ਜੇਮਸ ਔਰ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1960), 1:58 ਵਿਚ ਟੀ. ਐਸ. ਰੀਸ, 'ਅਡੋਪਸ਼ਨ।' ²⁴ਸੈਲਮੰਡ, 251. ²⁵ਉਹੀ, 250-51. ²⁶ਦ ਜ਼ੌਂਡਰਵਨ ਪਿਕਟੋਰੀਅਲ ਬਾਈਬਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਸੰਪਾ. ਮੈਰਿਲ ਸੀ. ਟੈਨਿਸੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਜ਼ੌਂਡਰਵਨ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1963), 15 ਵਿਚ ਐਮਟ ਰੱਸਲ, 'ਅਡੋਪਸ਼ਨ।' ²⁷ਵੁਏਸਟ, 36. ²⁸ਉਹੀ, 36-37. ²⁹ਕੈਠਬ ਐਸ. ਵੁਏਸਟ, *ਵੁਏਸਟ'ਜ਼ ਵਰਡ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਫ਼ਰਾਮ ਦ ਗ੍ਰੀਕ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਫ਼ਾਰ ਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਰੀਡਰ: ਗਲੋਸੀਅੰਜ਼* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1953), 115. ³⁰ਵੁਏਸਟ, *ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼*, 37.

³¹ਉਹੀ। ³²ਸੈਲਮੰਡ, 252. ³³ਜੌਰਜ ਈ. ਵਿਗ੍ਰਾਮ, *ਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ਮੈਨ'ਜ਼ ਗ੍ਰੀਕ ਕੰਕੋਰਡੈਂਸ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਜਿਲਦ 9ਵੀਂ (ਲੰਦਨ: ਸੈਮੂਏਲ ਬੈਗਸਟਰ ਐਂਡ ਸੰਜ਼, 1903), 322. ³⁴ਵਿੰਸੈਂਟ, 365. ³⁵ਲਿਕਨ, 27. ³⁶ਜੋਡਿਏਟਸ, 631, 863. ਅਨਿਸਚਿਤ ਭੂਤਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੀਤੇ ਵਿਚ ਹੋਈ ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ³⁷ਉਹੀ, 631, 869. ³⁸ਬਾਊਰ, 117. ³⁹ਲੈਂਸਕੀ, 366; ਬਾਊਰ, 156 ਵੀ ਵੇਖੋ। ⁴⁰ਬਾਊਰ, 770; ਸੈਲਮੰਡ, 255; ਲੈਂਸਕੀ, 367.

⁴¹ਸੈਲਮੰਡ, 255. ⁴²ਵੁਏਸਟ, *ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼*, 41. ⁴³ਉਹੀ। ⁴⁴ਸੈਲਮੰਡ, 256. ⁴⁵ਬਾਊਰ, 805. ⁴⁶ਸੈਲਮੰਡ, 257. ⁴⁷ਦ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਬਾਈਬਲ ਇੰਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ, ਸੰਪਾ. ਜਿਊਫਰੀ ਡਬਲਯੂ. ਬ੍ਰੇਮਿਲੇ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1986), 3:451-52 ਵਿਚ ਜੀ. ਡਬਲਯੂ. ਬਾਰਕਰ, 'ਮਿਸਟਰੀ।' ⁴⁸ਵੁਏਸਟ, *ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼*, 44; ਬਾਊਰ, 447 ਵੀ ਵੇਖੋ। ⁴⁹ਬਾਊਰ, 511. ⁵⁰ਉਹੀ, 404.

⁵¹ਵੁਏਸਟ, *ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼*, 44. ⁵²ਉਹੀ; ਬਾਉਰ, 697 ਵੀ ਵੇਖੋ। ⁵³ਲਿੰਕਨ, 31. ⁵⁴ਬਾਉਰ, 830, 497. ⁵⁵ਸੀ. ਜੀ. ਵਿਲਕੋ ਐਂਡ ਵਿਲਿਬਲਡ ਗ੍ਰਿਮ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਅਨੁ. ਅਤੇ ਸੋਪ ਜੋਜ਼ਫ ਹੈਨਰੀ ਥੋਅਰ (ਐਡਿਨਬਰਗ: ਟੀ. ਐਂਡ ਟੀ. ਕਲਾਰਕ, 1901; ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1977), 673. ⁵⁶ਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ ਬਿਬਲੀਕਲ, ਬਿਓਲੋਜਿਕਲ ਐਂਡ ਇਕਲੋਸਿਏਸਟੀਕਲ ਲਿਟਰੇਚਰ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1970), 3:692 ਵਿਚ ਜੌਨ ਮੈਕਲਿੰਟੋਕ ਅਤੇ ਜੇਮਸ ਸਟ੍ਰੋਂਗ, ਸੰਪਾ. ‘‘ਫੁਲਨੈੱਸ।’’ ⁵⁷ਸੈਲਮੰਡ, 260. ⁵⁸ਬਾਉਰ, 65. ⁵⁹ਜੋਡਿਏਟਸ, 886. ⁶⁰ਸੈਲਮੰਡ, 261.

⁶¹ਹੈਨਰੀ ਐਲਫੋਰਡ, *ਦ ਗ੍ਰੀਕ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਜਿਲਦ 3, *ਗਲੋਸੀਅੰਜ਼-ਫਿਲੋਸੋਫੀ*, ਜਿਲਦ 4ਬੀ (ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ਼: ਡੇਅਟਨ, ਬੈਲ, ਐਂਡ ਕੰ., 1865), 76. ⁶²ਲਿੰਕਨ, 33. ⁶³ਜੋਡਿਏਟਸ, 928; ਬਾਉਰ, 548 ਵੀ ਵੇਖੋ। ⁶⁴ਸੈਲਮੰਡ, 263. ⁶⁵ਲਿੰਕਨ, 35-36. ⁶⁶ਸਪਤਤੀ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਈ. ਪੂ. ਦੇ ਕਰੀਬ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਬਰਾਨੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ⁶⁷ਬਾਉਰ, 869. ⁶⁸ਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ ਬਿਬਲੀਕਲ, ਬਿਓਲੋਜਿਕਲ, ਐਂਡ ਇਕਲੋਸਿਏਸਟੀਕਲ ਹਿਸਟਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1970), 8:815 ਵਿਚ ਵੇਖੋ ਜੌਨ ਮੈਕਲਿੰਟੋਕ ਐਂਡ ਜੇਮਸ ਸਟ੍ਰੋਂਗ, ਸੰਪਾ. ‘‘ਪਰਪਜ ਆਫ ਗੌਡ।’’ ⁶⁹ਜੋਡਿਏਟਸ, 897. ⁷⁰ਵਿਗ੍ਰਾਮ, 361-62.

⁷¹ਜੋਡਿਏਟਸ, 897. ⁷²ਵੁਏਸਟ, *ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼*, 48. ⁷³ਵਿੰਸੈਂਟ, 265-66; ਵੁਏਸਟ, *ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼*, 48; ਵਿੰਸੈਂਟ, 368-69. ⁷⁴ਲੈਂਸਕੀ, 380; ਲਿੰਕਨ, 37. ⁷⁵ਲੈਂਸਕੀ, 382. ⁷⁶ਥੋਅਰ, 26. ⁷⁷ਬੁਲਿੰਗਰ, 339. ⁷⁸ਲੈਂਸਕੀ, 383. ⁷⁹ਦ ਨਿਊ ਸੈਫ-ਹਰਜੋਗ ਇੰਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਠਾਲਜ਼, ਸੰਪਾ. ਸੈਮੁਏਲ ਮੈਕੁਏਲੀ ਜੈਕਸਨ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1951), 1:248 ਵਿਚ ‘‘ਸੀਲਡ।’’ ⁸⁰ਕਿਰਸੋਪ ਲੇਕ, ਅਨੁ. *ਦ ਅਪੋਸਟਲਿਕ ਫ਼ਾਦਰਜ਼*, ਦ ਲੋਏਬ ਕਲਾਸਿਕਲ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਸੰਪਾ. ਟੀ. ਈ. ਪੇਜ, et al (ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ਼, ਮੈਸਾਚੂਸੇਟਸ: ਹਾਰਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1913), 1:141, 2:263.

⁸¹ਜੋਡਿਏਟਸ, 893. ⁸²ਲਿੰਕਨ, 41. ⁸³ਉਹੀ, 42. ⁸⁴ਵਿਲੀਅਮ ਡੀ. ਮਾਉਸ, *ਪਾਸਟਰਲ ਐਪਿਸਟਲਜ਼*, ਵਰਡ ਬਿਬਲੀਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਜਿਲਦ 46 (ਨੈਸ਼ਵਿੱਲੇ: ਥੌਮਸ ਨੈਲਸਨ ਪਬਲੀਸ਼ਰਜ਼, 2000), 529. ⁸⁵ਉਹੀ। ⁸⁶ਆਇਤ 7, 11, ਅਤੇ 13 (ਦੋ ਵਾਰ) ਵਿਚ ਯੂਨਾਨੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਮੂਲ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਜਿਸ ਵਿਚ’’ ਫਰਕ ਹੈ। ⁸⁷ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਥਾਂਵਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉੱਤਰੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਚੌਥੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਹਿਪੋ ਦੇ ਅਗਸਟਿਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫਿਰਕੇ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਪਿਲਾਗਾਯੂਸ; ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਕੈਂਟਰਬਰੀ ਦੇ ਅਨਸੇਮ; ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇਟਾਲੀਅਨ ਪ੍ਰੀਸਟ ਥੌਮਸ ਅਕੁਇਨਸ; ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਸੁਧਾਰਕ ਜੌਨ ਕੈਲਵਿਨ; ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਡੱਚ ਸੇਵਕ ਜੋਕੋਬਸ ਅਰਮਿਨਿਉਸ ਅਤੇ ਅਨੁਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਐਂਗਲੀਕਨ ਮਨਿਸਟਰ ਜੌਨ ਵੈਸਲੀ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਬਨਾਮ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਤੇ ਬਹਿਸ ਅੱਜ ਵੀ ਡਿਨੋਮਿਨੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ⁸⁸ਜੋਡਿਏਟਸ, 869. ⁸⁹ਜੇ. ਗ੍ਰੇਸਮ ਮੇਚਨ, *ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਗ੍ਰੀਕ ਫ਼ਾਰ ਬਿਗਿਨਰਜ਼* (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਮੈਕਮਿਲਨ ਕੰ., 1957), 21-22.